

תלמודו בידו

דף כו עמוד א

- א] , מדוע פירטה התורה "את ראשו ואת פדרו", הלא כבר נאמר "וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים" ?
- ב] מדוע מקריבים את הרגל האחורית הימנית עם הראש ?
- ג] אלו כהנים מפייסים על עבודת הקטורת, ומדוע ?
- ד] אלו כהנים עושים את עבודת התמיד של בין הערביים ?
- ה] מי מעלה את אברי קרבן התמיד מחציו של כבש ולמטה לראש המזבח ?

- א] "את ראשו ואת פדרו": ללמד שהם קודמים להקרבת שאר האברים. "הראש ואת הפדר": "הראש" מלמד שאף הוא בכלל הנתחים המוקטרים על המזבח. אף שאינו בכלל הפשטה, שכבר הותז מגוף העולה. "הפדר" מלמד שנותן את הפדר על מקום חתך השחיטה שבראש ומעלהו. דרך כבוד כדי שלא ייראה בית השחיטה המלוכלך בדם.
- ב] כיון שיש בראש עצמות רבות וומעט בשה, ואין דרך כבוד להקריבו לבדו.
- ג] כהנים שמימיהם לא זכו להקטיר קטורת. ומעולם כהן לא הקטיר קטורת פעמיים. מפני שהקטורת מעשירה את מקטירה, שנאמר "ישימו קִטְרָה בְּאַפֵּי, ברך ה' חילו". ואף שבפסוק נזכר גם "וכליל על מזבחך", והיינו קרבן עולה. מסתבר שהבטחת העושר מתייחסת להקטרת קטורת הנדירה.
- ד] כהן שזכה בעבודה מסויימת בתמיד של שחר, זוכה באותה עבודה בשל בין הערביים. מלבד מבשבת שהפיסו שנית, הואיל והמשמרות מתחלפות בחצות יום השבת. וכן להקטרת הקטורת, שבכל יום היו חוזרים ומפייסים על של בין הערביים.
- ה] משנה: מפייסים [בפעם הרביעית] לקבוע מי יעלה את האברים מן הכבש לראש המזבח. ש"ברב עם הדרת מלך", ועדיף שכהנים רבים יתעסקו בהעלאת האברים. ר"א בן יעקב: הכהן שזכה בהולכת אבר מסוים לכבש, חוזר ומעלהו לראש המזבח.